

Közéletünk hírei

APRÓ ANTAL
HAZAÉRKEZETT
MOSZKVBÓL

Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, aki gazdasági kérdésekről tárgyalt Moszkvában, hétfőn délután hazakerült a szovjet fővárosból.

DOBI ISTVÁN FOGADTA AZ ARGENTIN KÖZTÁRSASÁG NAGYKÖVETÉT

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke hétfőn bemutatkozó látogatáson fogadta dr. Francisco Ricardo Bello-t, az Argentin Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét. A nagykövet megbízólevelét annakidején az Elnöki Tanács helyettes elnökének adta át.

FOGADÁS A FINN NAGYKÖVETSÉGEN

Dr. Reino S. Palas, a Finn Köztársaság budapesti nagykövete hétfőn este fogadást adott Finnország nemzeti ünnepe alkalmából. A baráti légkörben lezajlott fogadáson megjelent Kallai Gyula, a Minisztertanács elnökhelyettese, Gáspár Sándor, az Elnöki Tanács helyettes elnöke is.

MAGYAR KÜLDÖTTSEG KENYÁBAN

Barcs Sándor, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagja hétfőn elutazott Budapestről, mint annak a magyar küldöttségnek a vezetője, amely részt vesz Jomo Kenyattának, kenyai köztársasági elnöknek történő beiktatásán.

A magyar sajtó napján

Átadták az idei Rózsa Ferenc-díjakat

Hétfőn délelőtt a magyar sajtó napja alkalmából koszorúzási ünnepséget rendeztek Budapesten a Komunisták Magyarországi Pártja volt Visegrádi utca székházának — a Vörös Újság egykori szerkesztőségének — falán elhelyezett emléktáblánál.

Délben a Parlament Munkácsy-termében Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke kitüntetéseket adott át. Jelen voltak Komócsin Zoltán és Szirmai István, a Politikai Bizottság tagjai, Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, dr. Orbán László, a Központi Bizottság osztályvezetője, Szakasits Árpád, a MUOSZ elnöke.

A Munka Erdemrend aranyfokozata kitüntetésben részesült Rajcsányi Károly, a Magyar Nemzet helyettes főszerkesztője, Vozári Dezső, a Népszava szerkesztőbizottságának tagja, Konczek László, a Népszabadság berlini tudósítója és Péter József, a Magyar Rádió és Televízió idegennyelvű főszerkesztőségének helyettes vezetője.

A Munka Erdemrend ezüst fokozata kitüntetését kapta F. Nagy István, a Dél-Magyarország főszerkesztő-helyettese és Kovács Imre, a Csongrád Megyei Hírlap munkatársa. 34 újságíró, kiadóhivatali, postás-lapterjesztő és nyomdai dolgozó kapott még Munka Erdemrend ezüst, illetve Munka

Erdemrend bronzfokozata kitüntetését.

Ezután Ilku Pál művelődésügyi miniszter átadta az idei Rózsa Ferenc-díjakat, majd a sajtó több dolgozójának a Szocialista Kultúrakerületi miniszteri kitüntetését.

A Rózsa Ferenc-díj I. fokozatát kapta: dr. Pálffy József, a Magyarországi főszerkesztője és Szentkirályi János, a Szabad Föld főszerkesztője.

II. fokozatát dr. Garam

József, a Figyelő főszerkesztője és Kalmár György, a Népszabadság fómunkatársa.

III. fokozatát Fodor Gábor, a Népszava fómunkatársa és Sárközi Andor, az Észak-magyarországi főszerkesztője.

A kitüntetettek nevében Szentkirályi János mondott köszönetet.

Este a Kormány Tájékoztatási Hivatala és a Magyar Újságírók Országos Szövetségének a Magyar Sajtó Házában baráti találkozó látta vendégül a kitüntetetteket.

Emléktábla-leleplezés Szegeden

Az újszegedi szövögyár Rózsa Ferenc brigádjának tagjai virágot tesznek az emléktáblához

Vasárnap délután Újszegeden, a Rózsa Ferenc sugárúti sarkán ünnepélyes keretek között leplezték le a sajtó, a nyomda dolgozóinak, a Rózsa Ferenc Gimnázium és a Rózsa Ferenc sugárúti általános iskola tanulóinak és

a város lakossága képviselőinek jelenlétében az utca névadója, a mártír újságíró emléktábláját. Eljöttek az emléktábla avatására az újszegedi szövögyár Rózsa Ferenc szocialista brigádjának tagjai is. A Dél-Magyarország szerkesztősége és az I. kerületi tanács által emelt emléktábla Tóth Sándor szegedi szobrászművész alkotása, Rózsa Ferenc rézdomborításos portréjával.

Az avató ünnepségen a Rózsa Ferenc sugárúti általános iskola énekkara a Himnusz énekelte, majd dr. Lőrinc Zoltán, a Dél-Magyarország szerkesztője nyitotta meg az ünnepséget átadva a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnökségének üdvözlését. Az emléktáblát Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára leplezte le, méltatva beszédében a mártír újságíró munkásságát, forradalmi tevékenységét és a sajtó mai munkái számára példaadó kommunista harcosságát. Az I. kerületi tanács végrehajtó bizottsága nevében az emléktáblát dr. Korek Józsefné v. elnökhelyettes vette át, majd a Dél-Magyarország szerkesztő bizottsága, a Csongrád Megyei Hírlap és a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat képviselői helyezték el koszorút a sajtó munkái nevében az emléktáblán, s virágot hoztak a szövögyár Rózsa Ferenc brigádjának tagjai is.

Az avató ünnepség műsorában Fogarasi Adrien, a Rózsa Ferenc Gimnázium tanulója Maróti Lajos „Himnusz a forradalomról” című versiklásából szavalt átéléssel, majd befejeztül a Rózsa Ferenc sugárúti általános iskola énekkara Kóczán József tanár vezetésével kórusműveket énekelt, kitűnő előadásban az ünnephez méltóan.

A népgazdaság aranyai

Bizonyára ismerik ezt a tanulságos történetet, ha nem, elmesélem.

Egyszer régen egy gazdag ember egy-egy aranyat adott két szegény embernek, mégpedig azzal, hogy kiki saját tetszése szerint kamatoztassa. Egy év múlva azután számon kérte, mint használták fel adományát. Az egyik szegény ember büszkén felmutatta az aranyat, hogy lám, ő nem herdálta el. A másik viszont sok-sok aranyat mutatott, mert az egyet, amit kapott addigra megforgatta, megfiasztta. A mese vége kézenfekvő: a gazdag ember a „takarékos” szegénytől elvette az aranyat, ügyes, szorgalmas társát, pedig jutalmul megdupláztatta. Persze előfordulhatott volna az is, hogy az aranyat ukmukfuk elköltik, mint teszik azok az üzemek, melyek a kamatoztatásra kapott beralapot anélkül használják fel, hogy a termelési tervet teljesítik. És a népgazdaság, mely nem olyan szigorú, mint a mesebeli gazdag ember, még csak meg sem bünteti őket „érdemük” szerint.

A beralapot a létszám és a terv szerint határozzák meg, nem azért adják, hogy híven őrzik, de nem is azért, hogy minden haszon nélkül „lépjének a nyakára”. Csak hogy a statisztika kimutassa, hogy a szegedi könnyűipari üzemeknél az idén igen leromlott a tervteljesítés és a beralapfelhasználás aránya. Az első három évnyegyedben 99,4 százalékos tervteljesítés mellett 101,4 százalékra alakult a munkásbér felhasználása. Különösen kirívó aránytalanság mutatkozott a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalatnál és a Rostkikészítő Vállalatnál. Kedvezőtlen képet mutat a létszám- és bérhasználtság az elemzésre is, ahol a 72,1 százalékos termelés mellett 78,6 százalékos a munkásbér-felhasználás. S ráadásul több dolgozót foglalkoztattak a tervezettnél. A helyiipari üzemekben sem úgy alakult a helyzet e tekintetben, mint ahogy az a „nagykönyvben” meg van írva.

A beralap „mumusa” a nagy létszám és a túlóra. Nehéz lenne megmondani, mi a rosszabb, ha teljesítik ugyan a tervet, de az engedélyezettnél nagyobb berráfördítással, vagy amíg meg enél is kirívóbb — pedig előfordult — több bért használnak fel, s még csak nem is teljesítik a tervet. Könynyű belátni, hogy bár a munkás megdolgozott azért a pénzért, amit kapott, hiszen túlórázott például, de a népgazdaság szempontjából tulajdonképpen olyan pénzt fizettek ki, amely mögött esetleg hiába keressük aranyfedezetét, a termelést. Napjainkban, amikor annyi, de annyi szó esik a termelés növelésének fontosságáról, ez a jelenség több mint egészségtelen, egyenesen káros.

Történetünk gazdag ember egy pillanatra sem gondolkodott azon, ki a felelős azért, hogy aranyát nem kamatoztatták: azt tette felelőssé, akinek adta és valakik elkövetették vagy kiharcolták őket. A túlzott beralapfelhasználás összefügg a vezetési felelősséggel. E felelősséggel — mely lehet ügyesség, okos gazdálkodás, helyes intézkedés, bátor kezdeményezés, szóval sokféle — függ nagyrészt, hogy a szegedi üzemekben miként használják fel a népgazdaság aranyait, a beralapot.

FEHER KÁLMÁN

Egyre javul a bányászok szociális ellátása

A második ötéves terv eddig eltelt időszakában sok szociális beruházással javították a bányászok ellátását. Egymás után épültek a munkásszállók, éttermek, konyhák, fürdők, öltözők és egyéb berendezések. Ma már 13 000—15 000 bányász tudnak elhelyezni modern, kényelmes munkásszállásokon. A legtöbb üzemi fürdő, öltöző a várpalotai és a közép-dunántúli szénbányászati tröszt területén épült eddig. Ezeknél a trösztökönél minden dolgozónak van modern öltözője, valamennyinek tudnak fürdési lehetőséget nyújtani. Kielegítő a helyzet Tatabányán, Dorogon és a mecseki szénmedencében is.

Még mindig kevés a fürdő Nógrádban és az Ózd vidéki szénbányászati trösztnél, az érc- és ásványbányászat üzemeinél, valamint a közolajbányászatban.

A legnagyobb konyhai kapacitással is a várpalotai szénbányászati tröszt rendelkezik, ennek a trösztnek üzemeiben minden dolgozót tisztán terített asztalhoz tudnak ültetni és bőségesen ellátnak meleg étellel.

A második ötéves terv most következő utolsó évében az arányok nem javulnak túl nagy mértékben, a harmadik ötéves tervben azonban a korábbi mulasztások jó részét pótolni fogják.

HÁRMAN a KISZ kongresszus Csongrád megyei küldöttei közül

A Kommunista Ifjúsági Szövetség napokban kezdődő VI. kongresszusán népes küldöttség képviseli Csongrád megye ifjúságát. A küldöttek azzal a szilárd elhatározással indulnak Budapestre, hogy tudásukhoz, felkészültségükhöz híven lelkesedéssel és odaadással szolgálják majd a kongresszus munkáját.

A megye mind a 33 kongresszusi küldöttét nehéz volna bemutatni, hiszen csak egy-egy mondat jutna a tetre kész fiataloknak.

Ezúttal három üzemi fiatal választottunk találmányra közülük.

Az alvadozó mérnök

A KISZ megyei küldött-értekezlete többek között elhatározta, hogy a fiatalok védnökséget vállalnak a megye építkezései felett.

Soha jobbkor nem jöhet a segítség — mondotta Lukácsy Éva, a Szegedi Tervező Vállalat mérnöke — hiszen az építőipar gondjai mindenkit közelről érintenek. Az építőiparban dolgozó KISZ-istákra hárul azonban annak felelőssége, hogy az építőanyagokat úgy szervezzék meg, hogy min-

den dolgozó lakója jól érezze magát bennük.

Számot adott a városrendező okos, egészséges álmaikról is:

— Gyakran panaszkodnak a fiatalok amiatt, hogy kevés a kirándulóhely az Alföldön. Pedig a táj szép, csak a szépségeit jobban kellene kihasználni. Ha társadalmi munkával rendeznék a folyópartokat, zöld területeket, ligeteket, csónak kikötőket építenének, kevés pénzből sok örömet szerezne nekik saját maguknak.

A táncoslábú munkáslány

Markovics Katalint jól ismerik a textilművekben, hiszen már hatodik éve kopottatja a gyár küszöbét. A fonodai A-műszak alapszervezeti KISZ titkára, a kultúracsoporthoz is tartozik, s azon belül is a táncgyűttes egyik legmegbízhatóbb, állandó tagja. Azok közé a munkáslányok közé tartozik, akikre a termelésben és a társadalmi munkában egyaránt mindig lehet és kell is számítani.

Alapszervezete gyakran rendez kirándulást, tapasztalatserenét más városokba, más üzemekbe, s most titká-

ruk eljut a fiatalok legmagasabb szintű tapasztalatcsere-fórumára, a KISZ-kongresszusra is.

Az energikus fiatalasszony

A kongresszusra, amire Keszi Zoltánné, a Szegedi Ruhagyár KISZ-bizottságának titkára még régebbi év távlatából is úgy emlékszik vissza, mintha csak tegnap történt volna. Keszi Zoltánné 1960 decemberében részt vett az ifjúsági szövetség előző kongresszusán. S azóta gyakran hívta már segítségül mindennapi munkájában azokat a lelkesedéstől fűtött, csodálatosan szép napoknak a hangulatát.

— Ha valaki kételkedne a fiatalokban — meséli —, hitet nyer, ha sokat van velük együtt.

A tanulás szerint dolgozik és él Keszi Zoltánné. Ritka energikus fiatalasszony, aki amellett, hogy üzemi munkaverseny felőse, a KISZ-bizottság titkára, még munkásör is. S idejét úgy tudja beosztani, hogy minden feladatát egész emberként látja el.

E. E.